

„Vore Børn“.

12 folkelige Foredrag

ved

Dr. med. *Hans S. Kaarsberg.*

II.

Efter at Dr. Kaarsberg i sit første Foredrag har omtalt Ægteskabet og Barnet, gaar han over til at tale om *Opdragelsen*. Han mener med Rette, at vil man stille et Barns Horoskop, saa er det ikke tilstrækkeligt at tage Hensyn til Afstamningen; den moralske og fysiske Opdragelse spiller her en lige saa stor Rolle; „thi ligesom Opdragelsen, i videste Forstand, i mange Tilfælde vil kunne *forebygge*, at Barnet rammes af Arvelighedens haarde Lov, saaledes vil den ogsaa kunne *modvirke*, maaské endog kvæle, den Sygelighed, som vitterligt allerede har sat Rod og Spiire hos det arvtagende Barn.“ — Dr. Kaarsberg gaar strengt i Rette med de mange Børneopdragere, der hengiver sig til dette saare ansvarsfulde Kald, uden at eje hverken de Evner eller Kundskaber, som er nødvendige, han gaar i Ret'e med „dem“, der uddanner de mange Lærere og Lærerinder, og ved den Eksamen, der danner Endestationen for deres Uddannelsesrejse — en i Sandhed daarlig Prøvesten for deres pædagogiske Dygtighed — stiller en latterlig Fordring i Retning af Udenadslæren og Fingertærdighed, mens de ganske forsømmer at lære dem det, der er mest nødvendigt, Kendskabet til deres eget Legeme, dets Krav og Drifter, dets Pleje og Vedligeholdelse, Kendskabet til de almindeligste Børnesygdomme, de saa kaldte „Skolesygdomme“, der gør Barnet sløvt og uimodtageligt — en Sløvhed og Uimodtagelighed, der ofte fra den uforstandige Lærers Side straffes som Dovenskab og Ligegyldighed. Kendskabet til det vaagende Kønsliv, der mægtigt og betagende griber Barnet, og saa ofte fører det paa Afveje; men intet af dette fordres der af dem, til hvem vore Børns Opdragelse betros, og de Ulykker, som denne Mangel paa Viden afføder, viser Dr. Kaarsberg os klart og tydeligt i sit andet Foredrag. Det er Lærernes Pligt at kunne se, de bør vide, at seksuelle Pervirsiteter lettest opstaar, hvor mange Børn af samme Køn er samlede, at „Onanismen“, denne baade hos Børn og Voksne saa sørgelig udbredte Last, fødes og trives bedst ved Smitte; for den, der kan se, vil det som Regel være let at finde Ulven blandt Faarene, at finde „den“ eller „dem“, fra hvem Smitten udgaar, og finde de rette Midler til at stanse, og mulig helbrede Lasten; men de Børneopdragere, der intet kender til dette udbredte Onde, der lader haant om denne Sags uhyggelige Alvor, under deres Opsyn vil Onanismen og dens Broder Pæderastien blomstre frodigt og udbrede sin Gift til alle Skolens Elever, og Læreren vil ikke forstaa det, før han en Gang stilles Ansigt til Ansigt med Lasten, maaské hos sit eget Barn. Skylden for Børnenes Fejltrin kommer dog ikke til at hvile paa Læreren alene, Forældrene, der ved egen Uforstand mister Barnets Fortrolighed i den Alder, hvor det mere end nogen Sinde trænger til kærlige, forstandige Raad og Formaninger som Svar og Modvægt for alle de Tanker, Ønsker og Længsler, som den spirende Kønssdrift vækker hos dem, paa disse Forældre hviler den halve Skyld.

Jeg kan ikke noksom rose dette Afsnit i „Vore Børn“; gid jeg kunde raabe et „Læs“ ud over hele Verden, og at dette Raab maatte blive hørt og fulgt selv i de fjerneste Kroge.

Sibylla.

Amerikanske Kvinder.

Du beder mig at fortælle dig mit Indtryk af de amerikanske Kvinder. — Det første Indtryk er Forbavselse over den Letthed, Klarhed og livlige Maade de udtrykker sig paa. Jeg havde næppe været 24 Timer i Landet, før jeg blev indbudt til at tale i en Kvindeklub, en af de Institutioner, der breder sig over hele Landet, Sorosis Klub i New York og Kvindeklubben i Philadelphia. I alle disse er det underligt at mærke, hvor Mænd og Kvinder er skilte. Kun i to Tilfælde har jeg talt i en Forsamling baade af Mænd og Kvinder, og det var i Afholdsforeninger. Den ene var i Philadelphia, hvor Mrs. Mary Wrigt Sewall er Præsident, den udmærkede Kvinde, som vi kender fra hendes Besøg i Evropa, hvor hun ifjor var for at opmuntre Kvinder til at deltage i Verdensudstillingen. Mrs. Mary Wrigt Sewall har haft Held med sin Rejse baade i Paris og Berlin, og har personlig deltaget i Klublivet der.

I Amerika findes vel mange smukke Bygninger, der er byggede til Klublokaler, men det er væsentlig Læseforeninger, hvor der er Diskussion en Gang ugentlig om Kunst og Literatur.

De amerikanske Kvinder er fri for det Klikevæsen, som har saa megen Magt i Evropa, de er aabenhjertige, bevægelige og hurtige i deres Tankegang. Deres Klubmøder er noget af det fornøjeligste; der er Gæstfrihed over for enhver ny Idé. Jeg tror ikke, Intelligentens kan staa højere noget Sted end her, og her er fuldt af store kvindelige Begavelser.

I vor Bedømmelse af Amerikanere er vi tilbøjelige til at maale og veje efter vort Aristokrati i Evropa. Den Maalestok passer ikke der. De ydre Former er ikke saa meget for Amerikanerne. Det er dem f. Eks. ganske ligegyldigt, hvem der sidder ved Siden af dem i Kirken, eller om de skal staa bagerst i en Butik eller sættes i Klasse med de lavere stillede. Sagen er den, at de i Amerika ikke véd, om de nogle faa Aar senere i Selskabslivet kan møde deres Tjenestepige eller blive indbudt af samme (hired Lady) til offentlig Modtagelse, hvor de finder hende og hendes Mand som ledende Aander.

Dette fører mig til Tjenestepige-Spørgsmaalet. De Kvinder, der faar de bedste Pladser er Irere og Skandinaver*). Skønt de er de mest uvidende søges de mest, fordi de er mest lærvillige og hurtigst sætter sig ind i de amerikanske Forhold.

Jeg har set en irsk Pige, som i sit eget Hjem fik 3 Pund Sterling om Aaret, begynde i Amerika med 30 Pund om Aaret, endog at hun havde de mindste Forkundskaber, men hun var kvik og lærvillig; de, der kommer herover med store Fordringer, bliver ofte skuffede. Men der er en anden Side af Medaillen og det er, at Arbejdet

*) Forfatteren tænker vist mest her paa de svenske Piger.

her er ganske anderledes besværligt og haardt end i Evropa; men hun faar samme Kost som Familien og sidder næsten altid ved Bordet. Jeg har været hos amerikanske Familjer, hvor jeg sad ved Bordet sammen med „the hired Lady“ og med „the stable bay“. De sad i deres Arbejdsdragt ved Bordet, Staldkarlen endog i Skjorteærmer, men de saa intelligente ud og tog tilsyneladende opmærksomt Del i Samtalen ved Bordet. Paa Hoteller har jeg set, at der har været dækket til Tjenestefolkene i den samme Sal, skønt ved et særskilt Bord end Herskabernes, men Opvarterne passede Tjenestefolkenes Bord med lige saa stor Omhu som Gæsternes. (Fortsættelse.)

Ny Undervisning for Børn.

Hr. Lærer Vodder har begyndt en lille Skole i Fredericiagade 10, Stuen. Den bestaar af en Børnehave, Forberedelsesskole og Sløjdskele. Børn af begge Køn bliver undervist i almindelig Stavning, men især er det Skrivesystemet, der udmærker Skolen. Børnene lærer nemlig selv først at sætte Maal, og trækker saa Streger over hele Tavlen saa det bliver firkantede Huller, og i de Huller bliver Bogstaverne skrevne og Børnene kan da selv se, om de gaar i den rigtige Retning. Der undervises ogsaa i Sløjd. Som mindre bruger Børnene Papir og Ler, og det var morsomt at se, hvor mange smukke og nyttige Ting de kunde lave deraf. F. Eks. Blækhus, smaa Borde og Stole og enkelte Dyr. Leret har den Fordel, at Børnene ikke kan smudske sig til under Arbejdet. A. M.

Lykke

af

Axel Lundegård.

Avtoriseret Oversættelse ved *Sofie Horten.*

(Fortsat.)

Naturligvis sympathiserede Forældrene ikke. De levede hver for sig. Moderen boede paa den ene Side af Korridoren, Faderen paa den anden. De besøgte aldrig hinanden og havde ingen anden fælles Interesse end deres Barns Opdragelse. Og den var et stadigt Tvistsens Æble imellem dem, thi hver for sig vilde de opdrage det efter deres Grundsætninger.

Men Faderen havde Magten paa sin Side, og han havde Datterens Sympathi.

Det var et friskt Liv, de levede. Paa Hesteryggen sad hun som en Kosak, og med Revolveren traf hun Prikken de to Gange af tre.

Og saa de Udflugter, som de gjorde sammen! — Forvovne Ridt paa ubanede Veje — i strakt Karriere over mosgroede Hækker og græsbevoksede Grøfter — — — Sejlture paa den oprøjte Sø — Stormen peb, og Skummet sprøjtede om Bougen — det var et herligt Liv!

Og hvilke Drømme hun drømte!

Hun ønskede at kunne støde Kniven i Tyrannens Bryst som Charlotte Corday — eller som Kristina Gyllenstjerne forsvare et belejret Slot og redde det. Eller maaské hellere styrte sig ind i Stridens Tummel, lig en af Oldtidens Valkyrier, udføre en